slovenska filharmonija

Pozdrav soncu

napoved
junij 2022

slovenska filharmonija

VIP 5

Na ognjenem vozu

17. junij 2022 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Ragnar Rasmussen dirigent

Magne Fremmerlid bas

Mojca Bitenc sopran

Nuška Drašček alt

Gregor Ravnik tenor

Spored **Felix Mendelssohn**: Elija – oratorij, op. 70, MWV 25

slovenska filharmonija

Pozdrav soncu

3. junij 2022 ob 19.30
Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Béni Csillag dirigent

Tatjana Kaučič klavir
Luca Ferrini klavir
Tomaž Sevšek harmonij

Polona Plaznik sopran
Inez Osina Rues mezzosopran
Rok Ferenčak tenor
Tomaž Štular bas

Jerica Bukovec priprava zbora

spored

slovenska filharmonija

Gioacchino Rossini (1792–1868)
Petite messe solennelle

***Kyrie* | Gospod, usmili se**

Kyrie eleison – Andante maestoso

Christe eleison – Andantino moderato

Kyrie eleison – Primo Tempo

***Gloria* | Slava**

Gloria in excelsis Deo – Allegro maestoso. Andantino mosso

Gratias agimus tibi – Andante grazioso

Domine Deus – Allegro giusto

Qui tollis – Andantino. Adagio

Quoniam – Allegro moderato

Cum Sancto Spiritu – Allegro maestoso. Allegro

***Credo* | Vera**

Credo in unum Deum – Allegro cristiano

Crucifixus – Andantino sostenuto

Et resurrexit – Allegro

Et vitam venturi – Allegro

slovenska filharmonija

***Offertorium – Prélude religieux* | Nabožna predigra**

Andante maestoso. Maestoso

***Sanctus* | Svet**

Ritournelle – Andantino mosso. Sanctus – Andantino mosso

***O salutaris hostia* | Daritev zveličavna ti**

Andante mosso

***Agnus Dei* | Jagnje Božje**

Largo

Koncert nima odmora.

Koncert snema in neposredno prenaša program Ars – 3. program Radia Slovenija.

ARS

Življenje glasbeno izjemno nadarjenega dečka Gioacchina, zelo zgodaj ter do danes tako cenjenega in pomembnega skladatelja, lahko v marsičem primerjamo z otroštvom genialnega Wolfganga Mozarta in družinskim utripom pri Mozartovih, kjer so interese prav tako podredili glasbenemu posebnežu svoje družine in kar najboljšemu razvoju njegovega talenta. **Gioacchino Rossini** se je v Pesaru na zahodni jadranski obali rodil v družino pevke v sezonskih gledališčih ter rogista in trobentača, ki je bil tudi mestni klicar. Gioacchino se je učil čembala in violine, zelo lepo je pel, z materjo je sodeloval v cerkveni glasbi in že kot otrok na cerkvenem koru s svojim glasom opazno prispeval v družinsko blagajno. Načrt širše družine, da bi deček ostal sopran vse življenje, kar je takrat še vedno zagotavljalo vnaprejšnjo ekonomsko gotovost, je energična mati preprečila. Rossinijevi so se preselili v mesto Lugo blizu Bologne, kjer je desetletnik v dragoceni knjižnici družine Malerbi spoznaval mojstrovine velikih Haydna in Mozarta, zlagal prve, še danes znane in priljubljene skladbe za solistična godala ter z mamo nastopal v gledališčih. Kasneje pa so se zasidrali v Bologni – oče Rossini je dobro vedel, zakaj –, kjer je bil nadebudni gojenec glasbenega liceja, še ne zares mladenič, deležen pouka violončela, roga, petja in klavirja ter predvsem teoretičnega glasbenega pouka pri naslednikih legendarnega Mozartovega učitelja padreja Martinija. Pridobil je vsa znanja in spretnosti, na katerih je lahko gradil in razvijal svoj dar ter tako iskre in neugnane glasbene zamisli.

Polnoletni Rossini se je nato preselil v Benetke, napisal prvo opero, bil kot čislan pevec sprejet v Filharmonično akademijo v Bologni in jeseni leta 1810 prodrl z opero

Ženitna menica. Melodije njegovih hitro nastajajočih oper, ki so jih uprizarjali v dveh beneških gledališčih, so šle v uho, prepevali so jih gondoljerji, »vražji goslač« Paganini pa je na njegove spevne arije zlagal virtuozne variacije. Po viharnem uspehu prve velike rossinijanske opere buffe *Italijanka v Alžiru* je skladatelj leta 1815 postal vodja obeh opernih gledališč v Neaplju. Tam je za takratne znamenite pevce – tudi za špansko zvezdo tedanjih gledališč Isabello Colbran in kasnejšo soprogo – neutrudno ustvarjal, najmanj dve operi na leto je bila njegova poklicna obveza, občinstvo pa se je v tem napolitanskem času najbolj navduševalo nad njegovimi t. i. »resnimi operami«. Ker je skladal izredno hitro, je lahko ustregel še drugim naročilom, zaradi katerih je pogosto zašel ne le v telesno, ampak tudi duševno izčrpavajoče časovne stiske. Po komični *Italijanki* je razen za matični gledališči v Neaplju skladal še za Rim, se dokončno potrdil kot mojster operne komedije, za karneval v večnem mestu konec zime 1816 v štirinajstih dneh založil nepresežnega *Seviljskega brivca*, briljantna *Pepelka*, prav tako karnevalska uspešnica, pa leto kasneje ni zaslovela nič manj. In kot bi mu ustvarjalnih in telesnih moči še ostajalo, čez par mesecev je slavil še v Scali v Milanu s *Tatinsko srako*. Neverjeten, poseben in redko bogat skladateljski zamah!

Gioacchino in Isabella sta se spomladi leta 1822 v Bologni poročila, eno leto bivala na Dunaju – »Rossinijeva sezona« Gledališča pri Koroških vratih (Kärtnertortheater) je bila popoln uspeh –, mojster pa se je v središču monarhije srečal celo z že povsod slavnim Beethovnom. Da se je takrat že gluhi mojster ob listanju *Seviljskega brivca* in več Rossinijevih »resnih« oper z oceno skladateljevih »premajhnih znanj za

obvladovanje resnične operne drame« pošteno uštel, je Rossini dokazal zelo kmalu, ko je po uspehu in krajšem bivanju v Londonu od leta 1824 v Parizu vodil italijansko gledališče ter razen komedij na čelu s »kraljevo« komedijo, *Potovanjem v Reims*, z *Zmago v Korintu* in predvsem z *Viljemom Tellom* prodorno vstopil v značilni svet takrat že cvetoče francoske »velike opere«. Ob teh mojstrovinah je Beethovnova prenagljena ocena popolnoma zbledela. V letih svojega prvega strnjenega bivanja v Parizu je Rossini pridobil poseben družbeni ugled. Kralj mu je podelil častni naslov kraljevega dvornega skladatelja, postal pa je tudi glavni francoski inšpektor petja.

A pariški uspeh ni bil trajen. Po t. i. julijski revoluciji leta 1830 je Rossini vse francoske privilegije izgubil, na sodiščih pa je po petih letih vendarle uspel z zajetno doživljenjsko francosko rento. Odločil se je, da bo z opero in komponiranjem prenehal. Zaškripalo je tudi v zakonu, Isabella je po uspehu na Dunaju živela večinoma sama v Italiji, čez sedem let sta se zakonca uradno ločila, s pevko Olympe Péllisier, ki jo je spoznal ob zdravljenju telesnih in duševnih tegob ob Ženevskem jezeru, pa se je oženil šele po Isabellini smrti. Vmes je nekaj let preživel v Bologni, režiral predstave svojih oper in vodil glasbeni licej, na katerem je pred dobrimi dvajsetimi leti sam študiral. Krajši čas je bival v Španiji, kjer je začel skladati znamenito postno kantato *Stabat Mater*, se uspešno ukvarjal tudi z borznimi špekulacijami ter se prek Milana in Firenc leta 1855 po izboljšanju telesnega zdravja in pogostih duševnih stisk – mojster je bil npr. zelo vraževeren – na pobudo soproge Olympe za vedno preselil v Pariz. Zaživel je navidezno mirno zasebnost,

bogato začinjeno z družbo ozkega, posebej izbranega kroga prijateljev, navdušenim posvečanjem virtuozni kulinariki ter predvsem pred javnostjo in izvajalci skritim skladanjem. Po operaciji črevesja je 13. novembra leta 1868 umrl, pokopali so ga v Parizu, dokončni mir pa je našel šele čez dvajset let v grobnici Cerkve sv. Križa v Firencah.

Veliki mojster komičnih *Brivca*, *Pepelke*, *Italijanke v Alžiru* ali *Potovanja v Reims* ter junaškega *Viljema Tella* se je po vseh glasbenih in človeških pestrostih življenja, kar jih genialni operni skladatelj lahko doživi, po drugi vrnitvi v Pariz iz glasbene javnosti torej prostovoljno in zavestno popolnoma umaknil. V svojo vilo pa je vendar vabil takratno pariško in mednarodno družabno in glasbeno smetano in se srečeval npr. z glasbenim utemeljiteljem t. i. nemške opere Carlom Mario von Webrom, virtuozom klavirja in skladateljem Ignazem Moschelesom, dunajskim glasbenim kritikom, enim od inženirjev estetike nemškega glasbenega romanticizma Eduardom Hanslikom in nikakor somišljenikom v umetnosti ali celo glasbi, prej trdim nasprotnikom, skladateljem Richardom Wagnerjem.

Rednih sobotnih družabnih večerov v svojem prestižnem pariškem tusculumu ni zapolnil samo z vragolijami svojih kulinaričnih receptur, ampak je te soareje začinjal tudi s sproščujočo, a nikoli ceneno glasbo. Saj vemo, Rossini se je znal kot skladatelj že v operi takoj prilagoditi tako razpoloženju kot dramaturškemu trenutku, nič manj izvajalcem in priložnosti, za katero je ustvarjal. Nenazadnje je kot številni skladatelji njegovega časa vedel, za katerega pevca je zasnoval to ali ono vlogo. Tu vidimo tudi

vzrok, da je veliko od njegovih devetintridesetih oper pozabljenih. Ob njihovih redkih izvedbah spoznavamo, da glasbeno ali dramaturško ne zaostajajo za mojstrovimi najbolj priljubljenimi, nasprotno, a so pevsko tako zahtevne, da danes v ta nadvse virtuozni svet solisti ne vstopajo ali ne morejo vstopiti, impresariji pa te skladbe na redne operne sporede izjemno redko uvrščajo.

V predalih Rossinijevega razkošnega stanovanja v Passyju, danes 16. okrožju francoske prestolnice in že v skladateljevem času domicilu družbene, ne le francoske smetane Pariza, so po njegovi smrti našli kar dvanajst rokopisnih zbirk z »dodatkoma« in ducate najrazličnejših skladb za pevske glasove s klavirjem, nekaterimi drugimi glasbili ali a cappella, skladbe za klavir z več kot nenavadnimi naslovi, za nenavadne komorne sestave, cerkvene skladbe, zbirke s povsem običajnimi naslovi, kot npr. *Italijanski* oz. *Francoski album*, a tudi zbirke skladb ali skladbe z naslovi, ki so za vedno izjemno duhovitega in v družbi znano dovtipnega Rossinija posebno značilni: *Štiri predjedi*, *Astmatična etuda*, *Nekaj ničevosti*, *Zbor demokratičnih lovcev*, *Album za mladostnike*, *Drugi starostni grehi* itd.

Med vsemi številnimi zadnjimi »smrtnimi grehi«, kot je svoje bleščeče salonske partiture in nekatere druge zadnje velike opuse poimenoval sam, so tudi antologijska dela, npr. bravure za pevski kvartet z virtuoznim klavirjem, ki jih danes pevci solisti – presenetljivo – ne izvajajo, na koncertih jih redko slišimo v zborovskih izvedbah. V njegovih pariških predalih je obtičala tudi ***Petite messe solennelle*** (*Mala slavnostna maša*) za takrat prav tako redko zasedbo, zbor osmih pevcev, kvartet solistov, dva

klavirja in harmonij. Danes jo izvajamo, poslušamo, razumemo in doživljamo kot navdih in izpoved doslej enega najbolj cenjenih mojstrov glasbenega gledališča, predvsem komične opere, ob tem pa vernega moža, ki mu duhovnost ni tuja. Kljub temu da je poznal in živel vsakršne užitke stvarnega življenja, jo je čutil in razumel, jo izražal sproščujoče, a iskreno, z osebnim glasbenim jezikom, v katerem odzvanjajo in se bleščijo opera, *bel canto* in tako prepoznavna italijanskost njegove muze.

Rokopis maše je Rossini opremil s številnimi napotki za izvajalce – vse stavke npr. s takrat veljavnimi metronomskimi oznakami za hitrost glasbenega dogajanja – v uvodu pa ni varčeval niti z zanj značilnimi duhovitostmi, ko se v kratkem zapisu pogovarja kar s samim Bogom in mu sporoča, da »bo za izvedbo dovolj 12 pevcev treh spolov, moških, žensk in kastratov, 12 angelov ali apostolov, kot pri zadnji večerji, med katerimi ni izdajalca Jude«, v nadaljevanju pa se Bogu skoraj opraviči za vse operno »v tej resnično sveti glasbi, saj sem bil rojen za opero buffo, kar ti seveda veš. Malo znanja, košček srca, to je vse. Slavljen bodi torej in dodeli mi nebesa.«

Mašo je napisal za svojega pariškega prijatelja grofa Pilleta-Willa in jo posvetil njegovi soprogi Louisi. Partituro, katere zasnova, obseg in trajanje se z naslovom »mala« pravzaprav ne ujema, saj traja nekaj manj kot poldrugo uro, so v navzočnosti redkih povabljenih prvič izvedli 14. marca 1864 ob posvetitvi zasebne kapele v razkošni hiši plemiškega para. Mojster je mašo čez tri leta orkestriral, a rokopis podobno kot druge svoje pariške skladbe do svoje smrti skrbno skrival in varoval pred javnostjo ter vsiljivimi založniki, ki so skladbo seveda vnaprej prepoznali kot donosno

podjetje. Mala slavnostna maša se v svojih stavkih drži običajnega, pri stalnih delih maše še danes veljavnega Rimskega misala, v ta okvir pa je vključil še dva glasbena odlomka. Za mašni del darovanja je uglasbil daljši preludij za klavir, v okvir celote pa je po takratni pariški, pravzaprav splošni francoski liturgični navadi, po stavku *Sanctus* dodal še evharistično himno.

Uvodni ***Kyrie eleison*** (*Gospod, usmili se*) ima tri dele. Mašo začenja umirjen korak klavirja, posebno zvočno barvo mu dodaja harmonij, drugi klavir pa ritmični utrip celote samo podpira. Zbor pripoveduje umirjeno, a barvito glasbeno zgodbo, ki jo barvajo izbrani afekti in presenetljivi razvezi akordov. V srednjem delu stavka *Christe eleison*, kot da bi se mojster preselil kakih tristo let nazaj ter z zadržanim in strogim prepletom glasov opozoril na glasbeno izročilo, ki ga je skladatelja tehnično oblikovalo, na »šolo«, na kateri temelji ves kasnejši razvoj glasbe. Sklepni *Kyrie eleison* ni dosledna ponovitev uvoda. Rossini ga je izpeljal v sorodnem tonovskem načinu in celoto zaokrožil v istem tonskem prostoru, a z učinkovitimi menjavami molskega in durskega učinka.

Stavek ***Gloria*** (*Slava*) je zajetna in zaokrožena sedemdelna, skoraj samostojna skladba. Običajno uvodno koralno invokacijo je Rossini zastavil kot fanfarni, skoraj vihravi uvod, ki napoveduje glasbeno in vsebinsko nadvse bogato nadaljevanje. Začetne verze je s kvartetom solistov prelil v umirjeni tercet *Gratias agimus tibi* in napovedal prvi veliki solistični del. Verz *Domine Deus* je značilna, v svoji zasnovi pravzaprav klasična tridelna arija s kodo za tenor s klavirjem, z njenim skoraj junaškim afektom pa je skladatelj podčrtal »kraljevski« učinek besedila. Prav neverjetno je, kako

naravno, z najbolj prepoznavnim inštrumentarijem vznesenega opernega belcanta pripoveduje spokorne verze *Qui tollis peccata mundi*. V čustveno vznesenem duetu soprana in alta imata posebno dramaturško vlogo klavir in harmonij, ki glasova solistk nadvse prepričljivo podpirata. Sklepni del *Glorie* pripravi velikopotezna arija za bas s klavirjem *Quoniam*. Tudi v tem odlomku skladatelj verze o božji slavi govori z najznačilnejšimi prijemi velike operne arije prepričljivega glavnega junaka. Zadnji verz, *Cum Sancto Spiritu*, je glasbena zrcalna slika uvoda tega stavka, ki ga Rossini spremeni le toliko, da njegov sklep glasbeno »odpre« in pripravi vrh stavka. Sklepnemu verzu doda *Amen* in stavek zaokroži z bleščečo fugo, v kateri zborovske glasove značajsko raznoliko podpirata oba klavirja in harmonij. Spevno glavno melodijo vodi iz glasu v glas, ji dodaja in jo prepleta s stranskimi in protimelodijami, jih obrača, niza v različnih smereh, začinja s koloraturami, dosega napetosti in sprostitve, kontrapunktično vragolijo pa zaokroži *stretta*, hkratni nastop oziroma zgostitev vseh iskrih glasbenih misli, ki skladateljsko mojstrovino kot koda zaokroži s spominom na uvodno glasbeno fanfaro.

V besedilu najobsežnejši stavek maše, ***Credo*** (*Vera*), je razdeljen na štiri dele. Daljši uvodni stavek je mojster zaupal vsem izvajalcem, verze besedila razporedil med zbor in soliste, vse pa podpirata oba klavirja in spretno zapisan harmonij, ki je v primerjavi z dvema klavirjema relativno tiho glasbilo, vendar jasno navzoč in daje zvočni podobi celote prav posebno barvo. Poseben vsebinski naboj dajejo odlomku igra s sozvočji, izleti v oddaljene tonovske načine in vrnitev na izhodišče ter dramaturško učinkovit odprt prehod kot napoved osrednje arije. Arija za sopran s klavirjem

slovenska filharmonija

Crucifixus je glasbeno in v svojem afektu pretresljiva, z vsemi prijemi, ki jih je za izražanje žalosti poznal italijanski operni *bel canto*, izrisana slika Kristusovega trpljenja in smrti na križu. Slovesni naboj odlomka *Et resurrexit*, ki izhaja iz vstajenjskega besedila, je Rossini zaupal zboru, v nadaljevanju pa med solisti, zborom in vsemi tremi glasbili pokazal vso svojo skladateljsko spretnost, kako veliko količino besedila sklepnega stavka maše, ki jo ločujejo vznesni vzkliki zbora »Credo«, uglasbiti kot trdno povezano glasbeno in dramaturško celoto. Sklepni verz *Et vitam venturi saeculi* je nova kontrapunktična mojstrovina, še bolj zapletena in skladateljsko še zahtevnejša kot v stavku *Gloria*. Glasbeni misli, pod kateri je neprekosljivi mojster podložil zadnji verz besedila z dodanim »Amen«, je razpredel kot dvojno fugo, v kateri se vsi glasbeni sestavni deli podvojijo – osnovna melodija, stranske protimelodije, vsi tehnični postopki, obrati, zrcalna vodenja glasov, metrične razširitve melodij in njihove zgostitve. Fugo sklene briljantna koda s ponovitvijo uvodnega verza tega stavka. Tehnična spretnost, s katero s svojimi glasbenimi idejami rokuje podkovani skladatelj, je danes osupljiva, preplet glasov s trdno oporo vseh treh glasbil pa je kljub zgoščenosti glasbenega zapisa osvobojen vsakršnega bremena, tek glasbe je bleščeč in navdušujoče neobtežen.

Mašni del darovanja je Rossini glasbeno izpolnil s preludijem z klavir, zajetno glasbeno meditacijo. ***Prélude religieux*** (*Nabožna predigra*) uokvirjajo slovesni akordi, iz njegove osnovne, ne ravno preproste glasbene misli pa je spretni mojster razvil skladateljsko vsestransko poglobljeno in v občutju ponotranjeno študijo štiriglasja.

slovenska filharmonija

Sanctus (*Svet*) uvaja kratka osemtaktna medigra harmonija, ki jo je podnaslovil *Ritournell*. V zaokroženo celoto je združil besedilo v takratni liturgični praksi še dveh ločenih delov maše *Sanctus* in *Benedictus*. Spevno in slovesno dvodelno skladbo – besedilo si izmenjujeta zbor in kvartet solistov, klavirja in harmonij v njej molčijo – je zasnoval v tonskem območju *c*. Ta je v davnem glasbenem izročilu modalne glasbe – Rossinijevi učitelji so izhajali še iz njenih glasbenoteoretičnih korenin – predstavljal območje božjega, nebeškega, a tokrat v trojni meri, kar bi lahko posredno pomenilo popolnost božje troedinosti. A Rossini ob tem ne skriva, da je mojster opere in zraven glasbene poetike, saj v tej trojnosti zaznamo tudi prepoznaven barkarolni okret, ki se mojstrsko izmenjuje z utripom slovesnega koraka. Duhovito glasbeno začinjena ponovitev prvega dela izzveni v fanfarni »Hozani«.

Francoski glasbenoliturgični obrazec maše je imel v 19. stoletju drobno posebnost. Po stavkih *Sanctus* oz. *Benedictus*, po obredu spremenjenja oz. povzdigovanja, so namesto stavka *Benedictus*, ki so ga večinoma komponirali skupaj s *Sanctusom*, v glasbo prelili dve kitici daljše hvalnice sv. Tomaža Akvinskega, evharistično pesem ***O salutaris hostia*** (*Daritev zveličavna ti*). Navado je v svojih mašah samo malo kasneje dokončno utrdil Charles Gounod. Rossini je to himno zložil kot spevno in razmišljujočo dvodelno pesem za sopran s klavirjem, kot arijo, polno glasbenih vprašanj in odgovorov, napetosti in pomirjujočih razrešitev.

Sklepni stavek maše, ***Agnus Dei*** (*Jagnje Božje*), je skladatelj postavil v širše območje tona *e*, ki ga je

njegov čas po davnem modalnem izročilu še lahko razumel kot tonski prostor žalosti in spokornosti. A Rossiniju je *e* le osnova za dramatičen, čustveno vznesen tridelni prizor, za velikopotezno arijo alta z zborom, najprej z enim klavirjem, v sklepu z obema, in harmonijem. V široko razpredeni spevni melodiji, v kateri se Rossini od osnovnega *e* oddalji in se spretno sprehodi tudi po oddaljenih tonskih okoljih, je zbor povezovalec. Vsakega od treh delov arije vnaprej zaokroži s končnim *Dona nobis pacem*, stavek in mašo pa sklene sijajna koda, ob kateri še zadnjič osupnemo nad skladateljsko spretnostjo, razvojem glasbene misli in njenega nagovora ter nad glasbeno močjo odrešujočega in osvobajajočega miru *alla Rossini*.

Tomaž Faganel

Slovenska
filharmonija
www.filharmonija.si
Glasba in pika.

Foto: osebni arhiv

Béni Csillag

Madžarski dirigent **Béni Csillag** živi z glasbo od zgodnjega otroštva. Najprej se je učil violine, po študiju več glasbil je na Glasbeni akademiji Franza Liszta v Budimpešti študiral orkestrsko in zborovsko dirigiranje ter glasbeno teorijo. V letih 1998 in 2002 je bil član Svetovnega zbora mladih. Od leta 2003 do 2007 se je pod vodstvom znanih dirigentov (Haenchen, Gronostay, Halsey, Sund) izpopolnjeval na mojstrskem tečaju Erica Ericsona v Haarlemu na Nizozemskem in imel priložnost dirigirati Nizozemskemu komornemu zboru ter Nizozemskemu radijskemu zboru. Leta 2004 je bil v Vigevanu v Italiji asistent Tõnuja Kaljusteja

slovenska filharmonija

na koncertih Svetovnega komornega zbora, skupine izbranih pevcev Svetovnega zbora mladih.

Je umetniški vodja zbora Consensus Vocalis in Nizozemskega študentskega komornega zbora, kot dirigent pa sodeluje še z Nizozemskim komornim zborom, zasedbama Cappella Amsterdam in Chorwerk Ruhr ter Nizozemskim radijskim zborom.

Leta 2019 je dirigiral Madžarskemu radijskemu zboru v Budimpešti, v letošnji sezoni pa je gostujoči dirigent Nizozemskega Bachovega združenja.

Z družino živi v Utrechtu.

slovenska filharmonija

pianistka

Tatjana Kaučič je diplomirala na ljubljanski Akademiji za glasbo in magistrirala na Univerzi Mozarteum v Salzburgu pri Brigitte Engelhard. Specialistični študij komorne glasbe je opravila pri Anthonyju Spiriju na Visoki šoli za glasbo v Kölnu. Krstno je izvedla številne skladbe slovenskih skladateljev. Kot pianistka je sodelovala pri snemanju plošče *Sonate za pihala in klavir* Iva Petrića in pri *Antologiji klavirskih skladb* Janeza Matičiča. Leta 2007 je pri založbi Pizzicato izšla njena solistična plošča *Riflessi Mitteleuropei* z deli italijanskega skladatelja Riccarda Fabrisa. Od leta 2001, odkar je zaposlena pri Zboru Slovenske filharmonije, je izvedla in posnela številne skladbe za klavir in zbor.

S soprogom, klarinetistom Dušanom Sodjo, sta leta 1994 ustanovila Duo Claripiano. Koncertirata po številnih odrih po Evropi, Ameriki in Aziji: Festival Fringe v Edinburgu, festival Koroško poletje, Festival Ljubljana, Mendelssohnova hiša v Leipzigu, Mednarodni festival Narodne galerije v Erevanu v Armeniji, ClarinetFest v Los Angelesu, Madridu in na Floridi ter turneja po Kitajski leta 2019.

Leta 2016 sta izpeljala projekt *Slovenska ljudska glasba v koncertni preobleki za Duo Claripiano.* Skladatelji vseh generacij so na njuno pobudo ustvarili koncertne skladbe po slovenskih ljudskih napevih. Njuna diskografija obsega pet programsko raznovrstnih zgoščenk: *Legende, Srečanja, Romantic Claripiano, 20 Claripiano* in *V objemu dvojine.*

V zadnjih letih so skladatelji zanju napisali nove koncerte za klarinet, klavir in različne sestave: *Claripiano* Janija Goloba (2018), *Ta-Du* Tomaža Habeta (2019), *Samo lupina smo* Andreja Makorja (2020), *Srebrni koncert* Črta Sojarja Voglarja (2020) in *Koncert za klarinet, klavir in godala* Nenada Firšta (2021).

slovenska filharmonija

pianist

Luca Ferrini je študiral klavir, čembalo, orgle in orgelsko kompozicijo ter diplomiral z odliko na tržaškem in videmskem konservatoriju. Več kot trideset let kot solist, v komornih sestavih in z orkestri koncertira v Sloveniji ter v znanih dvoranah po Evropi, Aziji, Avstraliji in Južni Ameriki. Sodeluje s priznanimi glasbeniki in dirigenti. Je član različnih komornih skupin za zgodnjo in sodobno glasbo. Prvič je izvedel več kot sto šestdeset novih skladb, snemal za številne evropske radijske postaje in kot čembalist ali pianist posnel štirideset zgoščenk, med njimi zadnje Lisztove klavirske skladbe za slovensko založbo Helidon, ki so bile priloga italijanskih glasbenih revij *Il Giornale della Musica* in *Classic Voice*, ter z Ljubljanskim godalnim kvartetom skladbe Alfreda Schnittkeja, Petra Ebna in Primoža Ramovša.

Med posnetki s čembalom izstopa skoraj štirideset sonat za violino in basso continuo Giuseppeja Tartinija in njegovih učencev z violinistom Črtomirom Šiškovičem za založbo Dynamic, ki so v mednarodnem okviru prejele izvrstne kritike. Je uradni korepetitor na mnogih tečajih, študijskih akademijah in tekmovanjih za razna glasbila (Mednarodno tekmovanje Carla Nielsna, Danska; Mednarodno glasbeno tekmovanje Peking, Kitajska; Mednarodno violinsko tekmovanje Henryja Szerynga, Mehika; tekmovanja in seminarji v Italiji, Sloveniji, Avstriji, Belgiji, na Madžarskem in Poljskem).

Poučeval je na državnih konservatorjih v Bresci, Salernu, Trstu in Vidmu, na celovškem Deželnem konservatoriju, na ljubljanskem Konservatoriju za glasbo in balet ter bil korepetitor Akademije za glasbo v Ljubljani. Trenutno je profesor klavirja, čembala in komorne igre ter korepetitor na Umetniški gimnaziji v Kopru.

slovenska filharmonija

organist in čembalist

Tomaž Sevšek se kot koncertni solist in komorni glasbenik posveča glasbi od pozne renesanse do danes. Pod vodstvom znanih dirigentov (Rasilainen, Pehlivanian, Kogan, Haenchen, Letonja, Pedersen) redno nastopa z Orkestrom Slovenske filharmonije in Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija. Koncertiral je na več zgodovinskih orglah, na najstarejših orglah v Sionu (Švica), Schnitgerjevih orglah v Weenerju (Nemčija) ter renesančnih orglah v Valvasonu in Mantovi (Italija). Ukvarja se s klavikordom in t. i. francoskim harmonijem. Kot soustanovitelj ansambla *musica cubicularis* je nastopal z vodilnimi tujimi specialisti za zgodnjo glasbo (Kiehr, Kraemer, Dongois, Čičić, Torbianelli) na festivalih stare glasbe v Sloveniji, Italiji, Nemčiji, Španiji, na Hrvaškem in Češkem in sodeloval z drugimi umetniki (Avi Avitalo, mandolina; Richard Tognetti, violina; Vasko Atanasovski, saksofon; Joseph Tawadros, egipčanska lutnja).

Glasbe se je začel učiti v Velenju. Na Visoki šoli za glasbo v Freiburgu je študiral orgle pri Zsigmondu Szathmáryju in čembalo pri Robertu Hillu ter se izpopolnjeval pri Davidu Higgsu in Arthurju Haasu na Eastmanovi šoli za glasbo v Rochestru (ZDA). Je docent Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani. Poučuje orgle na Glasbeni šoli Ljubljana Vič - Rudnik in čembalo na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Je aktiven organizator glasbenega življenja. Bil je strokovni tajnik Tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov in predsednik Slovenskega orgelskega društva. Je soustanovitelj zavoda za umetniško poustvarjanje in izobraževanje na področju stare glasbe Harmonia Antiqua Labacensis.

slovenska filharmonija

Intenzivno se posveča sodobni glasbi. Za njim so mnoge prve izvedbe in snemanja del znanih skladateljev, kot so Lojze Lebič, Zsigmond Szathmáry, Uroš Rojko in Vito Žuraj. Leta 2019 je s Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije posnel skladbo *SpojStrun* za ozvočeni čembalo in godala Uroša Rojka.

sopranistka

Polona Plaznik je končala magistrski študij petja na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri Matjažu Robavsu. Na tekmovanju TEMSIG je leta 2016 osvojila srebrno priznanje, leta 2019 pa srebrno priznanje in tretjo nagrado. Na mednarodnem pevskem tekmovanju IMMCC Maribor je leta 2018 prejela zlato priznanje in drugo nagrado, leta 2021 pa zlato priznanje in prvo nagrado. Kot solistka je nastopila ob spremljavi simfoničnih orkestrov Akademije za glasbo v Ljubljani, SNG Maribor, SNG Opera in balet Ljubljana in Slovenske filharmonije. Predstavila se je z vlogo Ane Jelovšek v slovenski operi *Julija* skladatelja Aleša Makovca, nastopila pa je tudi v slovenski operi *Deklica z vžigalicami* skladateljice Tine Mauko. V letu 2021 je magistrirala z vlogo Kunigunde iz operete *Kandid* Leonarda Bernsteina, za katero je prejela Prešernovo nagrado Akademije za glasbo UL. Je članica Zbora Slovenske filharmonije.

slovenska filharmonija

mezzosopranistka

Inez Osina Rues je po prvih pevskih korakih v razredu Edite Garčević Koželj petje študirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani pod mentorstvom Pie Brodnik, bila štipendistka Meste občine Ljubljana ter ob koncu študija za koncertno in operno dejavnost prejela študentsko Prešernovo nagrado. Na opernem odru je leta 2014 debitirala v Piccinijevi operi *La Cecchina* in kasneje nastopala v operah *Čarobna piščal*, v dveh vlogah, *Kaznovana radovednost*, *Pastir*, *Figarova svatba*, *Brundibar*, *V imenu ljubezni* in *Madame Butterfly*, na koncertnem odru pa se je predstavila v skladbah Monteverdija, Pergolesija in Brahmsa. Leta 2018 je v Italiji gostovala v seriji koncertov *Rossini! Rossini! Bravo, bravissimo* in lani na koncertih fundacije Fabrizio De André *Poeti & Cantautori*. Od leta 2010 je članica zbora SNG Opera in balet Ljubljana, kjer sodeluje tudi kot solistka. Ob koncertnem nastopanju se rada odmakne od opernega sveta ter se posveti cerkveni, baročni in ljudski glasbi, pa tudi muzikalom in filmski glasbi.

tenorist

Rok Ferenčak je svojo pevsko pot pričel v Mešanem pevskem zboru Viva Brežice, z učenjem petja pa v Glasbeni šoli Brežice pri Marjetki Podgoršek Horžen. Končuje študij opernega petja na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Matjaža Robavsa. Udeležil se je različnih solopevskih seminarjev in se izpopolnjeval na študijski izmenjavi v Litvi pri baritonistu Deividasu

slovenska filharmonija

Staponkosu. Je član Zbora Slovenske filharmonije, nastopa pa tudi v različnih komornih zasedbah. Veseli ga nastopanje v muzikalih, kot zborist je sodeloval v več projektih SNG Opera in balet Ljubljana. Od leta 2018 je član Slovenskega okteta.

basist

Tomaž Štular je na Akademiji za glasbo v Ljubljani končal študij kontrabasa pri Zoranu Markoviću. Med študijem se je začel posvečati tudi solopetju. Od leta 2006 je bil najprej več let član Orkestra, kasneje pa je postal član Zbora Slovenske filharmonije. Poustvaril je že več kot dvajset pomembnih solističnih opernih vlog tako v domačih gledališčih (SNG Opera in balet Ljubljana, SNG Maribor) kot tudi v tujini s priznanimi slovenskimi in tujimi dirigenti. Nastopa tudi kot koncertni solist z mednarodnimi komornimi zasedbami, Orkestrom in Zborom Slovenske filharmonije ter Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija. V sezoni 2021/22 sodeluje s SNG Opera in balet Ljubljana pri predstavah Puccinijeve *Tosce*, Šivičevega *Samoroga* in Donizettijevega *Ljubezenskega napoja*.

slovenska filharmonija

Gioacchino Rossini

Petite messe solennelle

Rimski misal – Red sv. maše

Zbor

Kyrie eleison
Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Gloria

Zbor
Gloria in excelsis Deo

Soli
et in terra pax homínibus bonae voluntatis.
Laudamus te,
benedícimus te,
adoramus te,
glorificamus te,

Alt, tenor, bas solo
gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam,

Tenor solo
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Jesu Christe,
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris,

slovenska filharmonija

Mala slavnostna maša

Gospod, usmili se
Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Slava

Slava Bogu na višavah

in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.
Hvalimo te,
slavimo te,
molimo te,
poveličujemo te,

zahvaljujemo se ti zaradi tvoje velike slave.

Gospod Bog, nebeški Kralj,
Bog Oče vsemogočni.
Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus,
Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov.

Sopran, alt solo
qui tollis peccata mundi, miserere nobis;
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis.

Bas solo
Quoniam tu solus Sanctus,
tu solus Dominus, tu solus Altissimus,
Jesu Christe,

Zbor
cum Sancto Spiritu:
in gloria Dei Patris.
Amen.

Credo

Zbor, soli
Credo in unum Deum.
Patrem omnipotentem,
factorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum Christum,
Filium Dei unigenitum.
Et ex Patre natum ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero.
Genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines,
et propter nostram salutem
descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine:
et homo factus est.

Sopran solo
Crucifixus etiam pro nobis:
sub Pontio Pilato passus,
et sepultus est.

Zbor, soli
Et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum:
sedet ad dexteram Patris.

Ti odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
Ti odjemlješ grehe sveta,
sprejmi našo prošnjo.
Ti sediš na desnici Očetovi, usmili se nas.

Zakaj edino ti si Sveti,
edino ti Gospod, edino ti Najvišji,
Jezus Kristus,

s Svetim Duhom:
v slavi Boga Očeta.
Amen.

Vera

Verujem v enega Boga.
Očeta vsemogočnega,
stvarnika nebes in zemlje,
vseh vidnih in nevidnih stvari.
In v enega Gospoda Jezusa Kristusa,
edinorojenega Sina Božjega,
ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki
in je Bog od Boga, luč od luči,
pravi Bog od pravega Boga.
Rojen, ne ustvarjen,
enega bistva z Očetom
in je po njem vse ustvarjeno.
Ki je zaradi nas ljudi
in zaradi našega zveličanja
prišel iz nebes.
In se je utelesil po Svetem Duhu
iz Marije Device
in postal človek.

Bil je tudi križan za nas,
pod Poncijem Pilatom je trpel
in bil v grob položen.

In tretji dan je od mrtvih vstal,
po pričevanju Pisma.
In je šel v nebesa,
sedi na desnici Očetovi.

Et iterum venturus est cum gloria
judicare vivos et mortuos:
cujus regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio simul
adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per prophetas.
Et unam sanctam catholicam
et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Et expecto resurrectionem mortuorum.

Zbor
Et vitam venturi saeculi.
Amen.

Sanctus

Zbor, soli
Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

O salutaris hostia

Sv. Tomaž Akvinski, himna *Verbum supernum prodiens* – 5. in 6. kitica

Sopran solo
O salutaris hostia,
quae caeli pandis ostium:
bella premunt hostilia,
da robur, fer auxilium.

Uni trinoque Domino
sit sempiterna gloria,
qui vitam sine termino
nobis donet in patria.
Amen.

In bo spet prišel v slavi
sodit žive in mrtve;
in njegovemu kraljestvu ne bo konca.
In v Svetega Duha,
Gospoda, ki oživlja.
Ki izhaja iz Očeta in Sina.
Ki ga z Očetom in Sinom
molimo in slavimo.
Ki je govoril po prerokih.
In v eno sveto, katoliško
in apostolsko Cerkev.
Priznavam en krst
v odpuščanje grehov.
In pričakujem vstajenja mrtvih

in življenja v prihodnjem veku.
Amen.

Svet

Svet, svet, svet si ti,
Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hozana na višavah.

Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hozana na višavah.

Daritev zveličavna ti

Prevedel Franc Ksaver Lukman

Daritev zveličavna ti,
ki nam odpiraš vrata v raj,
sovražni boji nam prete,
podeli moč in daj pomoč.

Bog troedini, vekomaj
naj tebi slava se glasi
in ti nas sprejmi v sveti raj,
kjer nam življenje večno daj.
Amen.

slovenska filharmonija

Agnus Dei

Rimski misal – Red sv. maše

Alt solo, zbor

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

slovenska filharmonija

Jagnje Božje

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
podari nam mir.

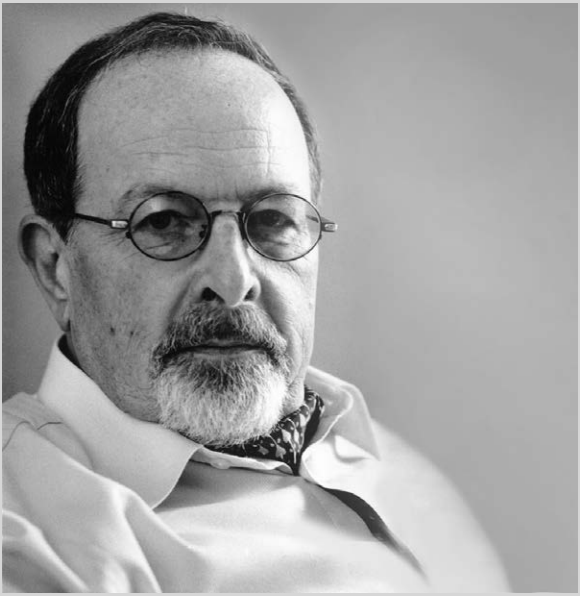

Foto: Tihomir Pinter

Zasl. prof. dr. Primož Kuret (1935–2022)

Poslovil se je častni član Slovenske filharmonije

Muzikolog in dolgoletni profesor na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, zaslužni profesor **dr. Primož Kuret**, sodi med eminentne poznavalce slovenske glasbene preteklosti. V svojem petdesetletnem znanstveno-raziskovalnem delovanju je ustvaril nepregledno število objav o slovenski in evropski glasbeni preteklosti, s čimer se je zapisal med najodličnejše muzikologe širšega evropskega prostora. V njegovi bogati bibliografiji zasledimo mednarodno odmevne monografije,

prevode knjig, znanstvene razprave, številne prispevke na domačih in mednarodnih muzikoloških simpozijih, gostovanja na tujih univerzah, eseje, enciklopedična in leksikalna gesla, recenzije knjig in zvočnih zapisov ter kritike. Bil je idejni in dolgoletni vodja mednarodno prepoznavnih Slovenskih glasbenih dni, v okviru katerih je s tehtno izbranimi temami spodbujal k raziskovanju in širjenju novih spoznanj. Kot svetovljan je znal poiskati stičišča med različnimi kulturnimi tradicijami, prepoznati medsebojne vplive in soodvisnosti z družbenopolitičnimi gibanji. S svojo karizmo in znanstveno širino je kolege iz eminentnih evropskih institucij navduševal tudi za proučevanje slovenske glasbe ter tako pripomogel k širšemu poznavanju in promoviranju slovenske nacionalne kulture.

Svoje znanstveno delovanje je v pretežni meri posvetil glasbenemu življenju Ljubljane in v njem našel številne iztočnice za raziskovalna vprašanja. Kot tankočuten, razmišljajoč in stroki predan muzikolog je razvil številna izvirna spoznanja in opozoril na pomen slovenske glasbene dediščine. Z veliko vnemo se je posvečal zgodovini Slovenske filharmonije, proučil njene častitljive predhodnice, umetniške vodje, dirigente, soliste, koncertne programe in nenazadnje osvetlil njihovo mesto v evropskem kulturnem miljeju. Njegova pomembnejša dela so: *Glasbena Ljubljana 1899–1919* (1985), *Besede skladateljev* (1985), *Umetnik in družba* (1988), *Mahler in Ljubljana* (1997), ki je izšlo tudi pri dunajski založbi Boehlau (2001), *Slovenska filharmonija / Academia Philharmonicorum 1701–2001* (2001), *Zgodbe o glasbi in glasbenikih* (2004), *Ljubljanska filharmonična družba 1794–1919* (2005), *100 let Slovenske filharmonije* (2008), *Zanesenjaki in mojstri* (2011) prav letos izdana knjiga *Čarobne palice. Veliki dirigenti Josef Zöhrer, Václav Talich in Fritz Reiner* (2022) o prvih dirigentih, povezanih s Filharmonično družbo in Slovensko filharmonijo. Za svoje delo je prejel več prestižnih priznanj in nagrad, kot so častno članstvo Accademie Filarmonice iz Bologne (2002), nagrada Republike Slovenije za življenjsko delo v vzgoji in izobraževanju (2005), Herderjeva nagrada (2005), avstrijski častni križ za znanost in umetnost I. razreda (2005), Mantuanijeva nagrada za življenjsko delo (2005), častno članstvo Slovenske filharmonije (2008) in red za zasluge Republike Slovenije (2012). Dr. Primož Kuret je kot eden vidnejših slovenskih intelektualcev s svojim raziskovalnim in strokovnim delom neizbrisno pripomogel k ugledu slovenske glasbene kulture.

Prof. dr. Darja Koter

Vpis abonmajev 22|23

od 1. do 14. junija 2022

Vsak delavnik od 11. do 13. in od 15. do 17. ure
v Slovenski filharmoniji
Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana

T +386 1 24 10 800
E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

Slovenska filharmonija

Glasba in pika.

Slovenska filharmonija

dA

DA! Družinski abonma! 22|23

Ko bom velik, bom ...

5 koncertov

Program je namenjen mladim poslušalcem od 6. leta starosti.

Ob sobotah v Slovenski filharmoniji

VPIS ABONMAJA:
od 15. do 22. junija 2022

Cena abonmaja: 30 EUR
Cena vstopnice za posamezni koncert: 8 EUR

Blagajna Slovenske filharmonije
Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana
vsak delavnik od 11. do 13. in
od 15. do 17. ure ter uro pred koncertom

www.filharmonija.si

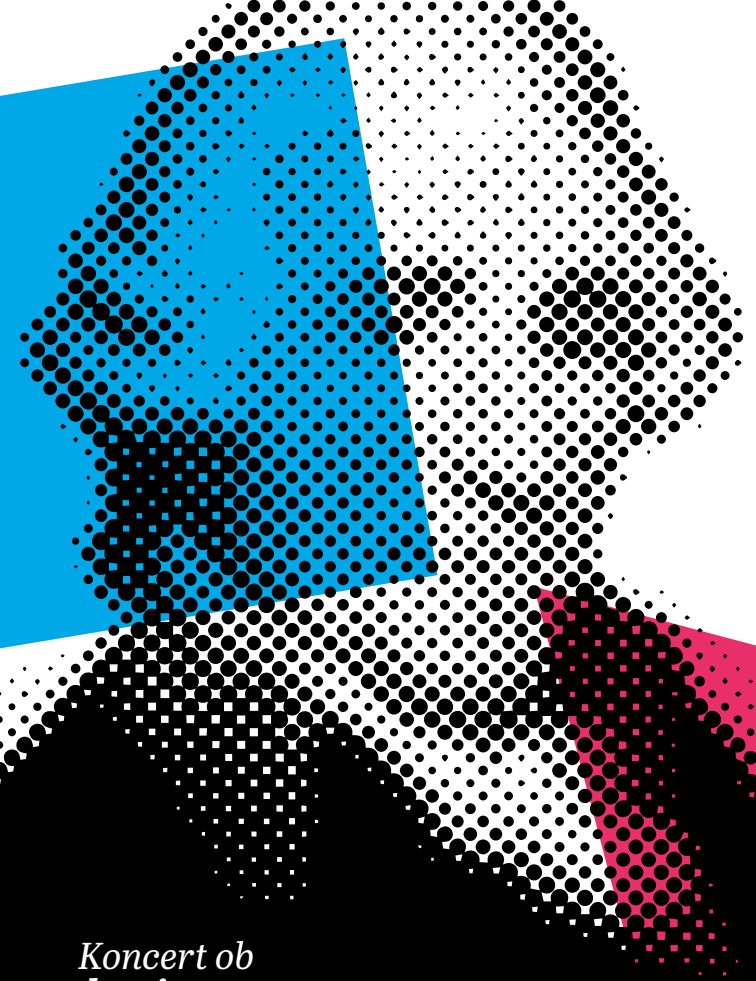

Koncert ob
odprtju nove sezone

Joseph Haydn
Stvarjenje

15. september 2022 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Bart Van Reyn *dirigent*
Liesbeth Devos *sopran*
Peter Gijsbertsen *tenor*
James Newby *bariton*

cankarjev dom

Koncert ob ***odprtju nove sezone***

Spored:

Joseph Haydn: Stvarjenje, Hob. XXI:2

Nova sezona Slovenske filharmonije se bo začela z izvedbo oratorija *Stvarjenje* skladatelja Josepha Haydna, ki v glasbenem jeziku podaja svetopisemsko zgodbo o stvarjenju sveta. Libreto za eno največjih vokalno-instrumentalnih mojstrovin vseh časov je napisal baron Gottfried von Swieten. S tem monumentalnim delom je Haydn združil različne glasbene smernice 18. stoletja in začrtal pot romantičnemu oratoriju.

Nakup vstopnic:

Informacijsko središče Cankarjevega doma
Prešernova cesta 10 (podhod Maxija), Ljubljana
T +386 1 2417 299 / 300
E vstopnice@cd-cc.si, tickets@cd-cc.si

Spletna prodaja: www.cd-cc.si

Vstopnice za prireditve so na voljo tudi pri pooblaščenih prodajalcih: **Petrolovi servisi** po Sloveniji in **mojekarte.si**.

Cene vstopnic:

28/22*, 23/18*, 18/14*, 10/8* EUR

* Popust za upokojence, študente, dijake in abonente Slovenske filharmonije

5 % popusta
ob spletnem nakupu

Slovenska filharmonija

Glasba in pika.

slovenska filharmonija

Slovenska filharmonija – Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtor spremne besede, urednik življenjepisov in besedila skladbe: Tomaž Faganel

Jezikovni pregled: Tanja Svenšek

Oblikovanje in prelom: Vlado Trifkovič

Ljubljana, junij 2022

Redakcija koncertnega lista je bila končana 1. junija 2022.

ISSN 2350-5117

ARS

V sodelovanju s programom Ars – 3. programom Radia Slovenija.

NOVAlastra GLASBENI BUTIK URŠKA CERAR KRAMAR s.p.

SILIČ in SINOVA SALON KLAVIRJEV

MEDIA BUS MEDIJ V GIBANJU

Medijska pokrovitelja:

europlakat

Družina

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.